

Категорія справи № 161/3483/17: **Кримінальні справи; Злочини у сфері службової діяльності; Зловживання владою або службовим становищем.**

Надіслано судом: 11.10.2017. Зареєстровано: 12.10.2017. Оприлюднено: 18.10.2017.

Справа № 161/3483/17

Провадження № 1-кп/161/269/17

В И Р О К

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

м. Луцьк

11 жовтня 2017 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області під головуванням:

Судді: Квятковського М.С.,
за участю секретаря: Шиманської Т.О.,
прокурора: Квятковського М.Ю.,
обвинуваченого: ОСОБА_1,
захисника-адвоката: Лягутка О.Ю.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі в місті Луцьку кримінальне провадження, що внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №420170300000010, від 10.01.2017 року, про обвинувачення:

ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, громадянина України, уродженця та зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 жителя АДРЕСА_2 із вищою освітою, одруженого, має малолітнього сина ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5, згідно до обвинувального акту працюючого на посаді провідного консультанта - адміністратора територіального сервісного центру 0741 регіонального сервісного центру МВС у Волинській області, раніше несудимого, -

-за ч.2 ст.364 КК України, -

В С Т А Н О В И В :

Досудовим розслідуванням ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що він:

08.09.2015 року, знаходячись на своєму робочому місці, що в приміщенні центру надання послуг, пов'язаних з використанням автотранспорту з обслуговування м. Луцька, Луцького, Рожищенського, Маневицького, Ківерцівського районів, що по вул. Підгаєцькій, 3, у м. Луцьку, Волинської області, перебуваючи на посаді фахівця вищевказаного центру, таким чином, маючи доступ до наявних баз даних щодо реєстрації, перереєстрації транспортних засобів, зокрема: НАІС, ДДАІ, МВС України, зловживаючи владою та своїм службовим становищем, діючи умисно, в інтересах невстановлених досудовим розслідуванням фізичних осіб, з метою одержання будь-якої неправомірної вигоди для інших фізичних осіб, провів реєстрацію транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», кузов № НОМЕР_1, як ввезеного з-за кордону та розмитненого у режимі «Імпорт» по вантажно-митній

декларації за № 205070000/2015/042666, на гр. ОСОБА_4, з видачею державних номерних знаків НОМЕР_2, та свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу НОМЕР_3.

Разом з тим, він, достовірно знаючи, що надані йому для реєстрації транспортного засобу документи, які підтверджують факт розмитнення автомобіля та його власність, є підробленими, оскільки довідка - рахунок серії ААЕ 352703, згідно бази даних «НАІС» видавалась ПП «Брок Авто», на транспортний засіб, марки «VOLKSVAGEN GOLF», а не на автомобіль, який реєструвався, а вантажно-митна декларація за № 205070000/2015/042666, в базах даних, зокрема: НАІС, ДДАІ, МВС України, відсутня, а за інформацією митниці, транспортний засіб за вказаною митною чи за будь-якою іншою декларацією не розмитнювався, діючи умисно, в порушення вимог, передбачених ст.34 Закону України «Про дорожній рух», п.8 Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів, затвердженого постановою КМУ за №1388, від 07.09.1998 року та п.п.3.1., 3.3 Інструкції про порядок здійснення підрозділами Державтоінспекції МВС державної реєстрації, перереєстрації та обліку транспортних засобів, оформлення і видачі реєстраційних документів, номерних знаків на них, затвердженої наказом МВС України за №379, від 11.08.2010 року, він, достовірно знаючи, що документи за розмитнення вказаного вище транспортного засобу за наявними базами даних АІС «Довідка-рахунок», «Митний документ», «Автомобіль», «Документ» відсутні, довідка-рахунок є підробленою, обов'язкові митні платежі не сплачені, всупереч інтересам служби та покладених на нього завдань, використовуючи надану владу та службове становище, провів державну реєстрацію не розмитненого транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», кузов НОМЕР_1 на ОСОБА_4, та видав державні номерні знаки НОМЕР_2, і свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу НОМЕР_3, чим дозволив його вільне використання на митній території України третіми нестановленими досудовим слідством особами, при цьому діяв у інтересах останніх з метою одержання ними неправомірної вигоди, у виді ненадходження обов'язкових митних платежів в сумі 634 501, 70 грн., дозволивши їм таким способом уникнути сплати вищезгаданих обов'язкових митних платежів до бюджету, тобто одержати неправомірну вигоду, що спричинило тяжкі наслідки державним інтересам в сумі 634 501, 70 грн., що у 2015 році, в двісті п'ятдесят і більше разів перевищувало неоподаткований мінімум доходів громадян.

Таким чином, орган досудового розслідування обвинувачує ОСОБА_1 в тому, що він, своїми умисними діями, які виразились у зловживанні владою та службовим становищем, тобто умисному, з метою одержання будь-якої неправомірної вигоди для іншої фізичної особи, використанні службовою особою влади та службового становища, всупереч інтересам служби, що спричинило тяжкі наслідки державним інтересам, вчинив злочин, передбачений ч.2 ст.364 КК України (в редакції Закону за №1261-VII, від 13.05.2014 року, який діяв на час вчинення злочину, далі ч.2 ст.364 КК України).

При цьому, сторона обвинувачення, на підтвердження доведеності вказаного обвинувачення, посилається на зібрані під час досудового розслідування та досліджені в суді докази, а саме:

Протокол, від 27.05.2016 року, тимчасового доступу до речей і документів у Територіальному сервісному центрі 0741 регіонального сервісного центру МВС у Волинській області, відповідно до якого було вилучено оригінали документів, які склалися при реєстрації та перереєстрації транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», а саме:

заяву за №71818691, від 08.09.2015 року, про реєстрацію ТЗ привезеного із-за кордону по ВМД;

довідку-рахунок за №ААЕ352703, від 08.09.2015 року;

форму МД-2 № 205070000/2015/042666, від 08.09.2015 року;

квитанцію про сплату послуг за № 0.0.431709214.1 та за № 0.0.431709467.1;

тимчасовий реєстраційний талон НОМЕР_4, від 08.09.2015 року, на ім'я ОСОБА_4;

заяву за № 71922343, від 09.09.2015 року, про вторинну реєстрацію ТЗ, придбаного в торговельній організації;

сертифікат відповідності UA1.178.0071150-15;

витяг з центрального серверу ДДАІ МВС України;

свідоцтво про реєстрацію ТЗ за № НОМЕР_5

заяву за № 72629833, від 18.09.2015 року, про перереєстрацію ТЗ на нового власника за довідкою-рахунком;

довідку рахунок за № ААЕ352934, від 18.09.2015 року;

квитанцію про сплату послуг за № 0.0.437082464.1 та за № 0.0.436944320.1;

заяву за № 72650400, від 18.09.2015 року, про зняття з обліку для реалізації,

з яких вбачається, що саме ОСОБА_1 було здійснено реєстрацію транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», кузов № НОМЕР_1, як ввезеного із-за кордону та розмитненого у режимі «Імпорт», по вантажно-митній декларації за № 205070000/2015/042666, на ОСОБА_4, з видачею державних номерних знаків НОМЕР_2, та свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу НОМЕР_3, з його подальшою перереєстрацією та зняттям з обліку.

висновок експерта за № 3026, від 30.11.2016 року, з якого вбачається, що рукописний текст в графах «Резолюція», «Підпис», «Посадова особа», «Видав», підпис у середній частині заяви, підпис в заключній частині заяви та прізвище в заяві за № 71818691, від 08.09.2015 року, та в графах «Резолюція», «Підпис», «Посадова особа», підпис в заключній частині заяви та прізвище в заяві за № 71922343, від 09.09.2015 року, виконані ОСОБА_1.

Рукописний текст в графах «Резолюція», «Підпис», «Посадова особа», підпис в заключній частині заяви та прізвище в заяві за № 72629833, від 18.09.2015 року та в графах «Резолюція», «Підпис», «Посадова особа», «Отримав», «Видав», підпис в заключній частині заяви та прізвище в заяві за № 72650400, від 18.09.2015 року, виконані ОСОБА_1.

супровідний лист МВС України Регіонального сервісного центру МВС у Волинській області з додатком, від 14.06.2016 року, за № 31/3-1234, про відсутність в базах даних «НАІС», «РІС», станом на 14.06.2016 року, будь-якої інформації по митній декларації за № 205070000/2015/042666.

відповідь на лист від Державної фіскальної служби України «Волинська митниця ДФС», від 06.06.2016 року, за № 4931/03-70-66 про те, що згідно АСМО «Інспектор» та ЄАІС ДФС митної декларації за № 205070000/2015/042666, від 08.09.2015 року, не існує.

протокол огляду місця події, від 12.09.2016 року, а саме бази даних Національної автоматизованої інформаційної системи - Департаменту державної автомобільної інспекції МВС України, Регіонального сервісного центру МВС у Волинській області, відповідно до якого було здійснено перевірку з підсистем «НАІС», «ДДАІ» МВС України, де в розділі «Документи» під час реєстрації автомобіля, марки «INFINITI EX 35», була зазначена вантажно-митна декларація за № 205070000/2015/042666, від 08.09.2015 року, а під час проведення огляду місця події та пошуку вказаної декларації в базі даних НАІС, значиться, що за даним запитом нічого не значиться. Довідка-рахунок серії ААЕ № 352713 від 08.09.2015 р., яка також була зазначена при реєстрації вказаного автомобіля під час пошуку в базі даних НАІС станом на 12.09.2016 року, зазначено, що вона видавалася на транспортний засіб, марки «DAEWOO LANOS»;

висновок експерта за № 4634/4635, від 07.02.2017 року, з якого вбачається, що в реквізити вантажно-митної декларації (форма МД-2) № 205070000/2015/042666 із доповненням форма МД-6) жодні зміни шляхом підчисток, дописок, виправлення чи травлення не вносилися;

вантажно-митну декларацію (форма МД-2) № 205070000/2015/042666 із доповненням форма МД-6), від 08.09.2015 року, видана ТЗОВ «БРОК-АВТО» на транспортний засіб, марки «INFINITI EX 35», кузов № НОМЕР_1;

висновок експерта № 4636 від 27 вересня 2016 року,

протокол огляду місця події, від 08.09.2016 року, який проведений на підставі ухвали слідчого судді про накладення арешту на mano, в ході якого, у гр. ОСОБА_5 було вилучено автомобіль, марки «INFINITI EX 35», кузов № НОМЕР_1;

акт прийому-передачі речового доказу на відповідальне зберігання із визначенням відповідальної особи, від 15.09.2016 року, про поміщення вищевказаного транспортного засобу на територію УЗЕ у Волинській області;

лист Державної фіскальної служби України «Волинська митниця ДФС», від 09.06.2016 р. за №5037-70-07, про те, що згідно наявних баз даних відсутня інформація про митне оформлення або перетин митного кордону України на іноземних номерах в зоні діяльності Волинської митниці ДФС транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35»;

висновок експерта за № 4620, від 23.11.2016 року, яким встановлено вартість не розмитненого автомобіля, марки «INFINITI EX 35», 04.2010 року випуску, номер кузова НОМЕР_1, станом на 08.09.2015 року, яка становить 571 133,74 грн.;

лист Державної фіскальної служби України «Волинська митниця ДФС» з додатком 1, про ввезення на митну територію України транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», кузов № НОМЕР_1;

З додатку 1 вбачається, що за даними Диспетчера ЗМК та пасажирського пункту пропуску АСМО «Інспектор», транспортний засіб, марки «INFINITI EX 35», кузов № НОМЕР_1, в'їхав на територію України 11.08.2012 року, через п/п «Чоп-Захонь», Закарпатська митниця ДФС, а виїхав 26.11.2012 року, через п/п «Шегині-Медика», Львівська митниця ДФС, при цьому 26.11.2012 року, о 22.39 год., через той самий п/п в'їхав до України та більше не виїжджав.

висновок експерта за № 8289, від 17.02.2017 року, відповідно до якого розмір несплачених митних платежів, що підлягали сплаті при ввезенні на територію України автомобіля, марки «INFINITI EX 35», 04.2010 року випуску, кузов № НОМЕР_1, вартістю 571 133, 74 грн., станом на 08.09.2015 року, становить 634 501,70 грн..

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1, свою вину у вчиненні інкримінованого йому досудовим розслідуванням злочину, передбаченого ч.2 ст.364 КК України, не визнав.

Дав показання про те, що він 08.09.2015 року, перебуваючи на своєму робочому місці, що в приміщенні центру надання послуг, пов'язаних з використанням автотранспорту з обслуговування м. Луцька, Луцького, Рожищенського, Маневицького, Ківерцівського районів, яке знаходиться по вул. Підгаєцькій, 3, у м. Луцьку, Волинської області, перебуваючи на посаді фахівця вищевказаного центру, провів реєстрацію транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», кузов № НОМЕР_1, як ввезеного з-за кордону та розмитненого у режимі «Імпорт» по вантажно-митній декларації за № 205070000/2015/042666, на гр. ОСОБА_4, з видачею державних номерних знаків НОМЕР_2, та свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу НОМЕР_3.

Разом з тим, ОСОБА_1 зазначив, що він допускає той факт, що при здійсненні реєстрації (перереєстрації) вищевказаного транспортного засобу, міг не перевірити по базам даних, надані йому для реєстрації документи, оскільки це не входить до його службових обов'язків і не передбачено його посадовою Інструкцією.

Дослідивши надані сторонами судового розгляду матеріали кримінального провадження, заслухавши показання в судовому засіданні обвинуваченого ОСОБА_1, в їх сукупності, суд приходять до висновку, що стороною обвинувачення не доведено вину ОСОБА_1 у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.364 КК України, враховуючи, що визнання особи винуватою у вчиненні злочину, може мати місце лише за умови доведення її вини, а обвинувальний вирок має ґрунтуватися тільки на переконливих та безспірних доказах, а тому вважає за необхідне виправдати ОСОБА_1 у відповідності до ч.1 п.3 ст.373 КПК України, у зв'язку з недоведеністю в його діянні складу даного кримінального правопорушення, оскільки:

Ст.129 Конституції України встановлено, що серед основних засад судочинства закріплено, зокрема, такі, як рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом, забезпечення доведеності вини, змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і в доведенні перед судом їх переконливості, забезпечення обвинуваченому права на захист.

У відповідності до роз'яснень, що в ч.2 п.19 постанови Пленуму Верховного Суду України, від 01.11.1996 року, за №9 «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» (далі постанови ПВСУ), визнання особи винуватою у вчиненні злочину може мати місце лише за умови доведеності її вини. При цьому слід враховувати, що відповідно до ст.62 Конституції України, обвинувачення не може ґрунтуватись на припущеннях, а усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Ст.17 КПК України передбачено, що особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом.

Відповідно до ст.9 Конституції України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Ст.6 Конвенції про захист прав та основоположних свобод людини 1950 року, ратифікованою Верховною Радою України Законом, від 17.07.1997 року, за №457/97/ВР, встановлено, що кожному гарантовано право на справедливий розгляд справи щодо нього незалежним і безстороннім судом, створеним відповідно до закону, та застосування презумпції невинуватості. Відповідно до ч.2 цієї Конвенції, кожна людина, обвинувачена у вчиненні кримінального злочину, вважається невинуватою доти, доки її вину не буде доведено згідно з законом.

У ст.7 КПК України, закріплено найважливіші засади кримінального провадження, серед яких є верховенство права, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини. Ст.8 цього Кодексу встановлено, що кримінальне провадження здійснюється з додержанням принципів верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Відповідно до ч.3 ст.373 КПК України, обвинувальний вирок не може ґрунтуватись на припущеннях і ухвалюється лише за умови доведення у ході судового розгляду винуватості особи у вчиненні кримінального правопорушення, а в разі якщо не доведено, що в діянні обвинуваченого є склад кримінального правопорушення, згідно з п.3 ч.1 ст.373 КПК України, ухвалюється виправдувальний вирок.

Ст.370 КПК України передбачено, що судові рішення повинно бути законним, обґрунтованим і вмотивованим.

Законним є рішення, ухвалене компетентним судом згідно з нормами матеріального права з дотриманням вимог щодо кримінального провадження, передбачених цим Кодексом.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі об'єктивно з'ясованих обставин, які підтверджені доказами, дослідженими під час судового розгляду та оціненими судом відповідно до ст.94 КПК України, якою зокрема передбачено, що суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінює кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів, з точки зору достатності та взаємозв'язку, для прийняття відповідного процесуального рішення.

Приймаючи рішення про виправдування обвинуваченого ОСОБА_1 за ч.2 ст.364 КК України, суд виходить із того, що ні під час досудового розслідування, ні під час судового розгляду, стороною обвинувачення не наведено достатньо доказів винуватості вчинення ОСОБА_1 вказаного злочину поза розумним сумнівом, а можливість здобуття інших доказів вичерпана і не пропонується стороною обвинувачення.

Так, безпосереднім об'єктом злочину, передбаченого ст.364 КК України, є встановлений законодавством та посадовими інструкціями порядок здійснення зокрема службовими особами органів державної влади, своїх повноважень.

Суб'єктом цього злочину є службова особа, яка визнається такою у зв'язку із вчиненням нею певних дій, характер і зміст яких обумовлюється покладенням на особу конкретних обов'язків, обумовлених посадою.

Об'єктивну сторону цього злочину, складають зловживання владою або зловживання службовим становищем, що слід розуміти як умисне використання службовою особою, яка має владні повноваження, всупереч інтересам служби своїх прав щодо пред'явлення вимог, а також прийняття рішень, обов'язкових для виконання іншими фізичними чи юридичними особами.

Зловживання владою або службовим становищем, передбачають наявність взаємозв'язку між службовим становищем винного та його поведінкою, яка виражається в незаконних діях або бездіяльності.

Органом досудового розслідування, ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що він:

08.09.2015 року, перебуваючи на посаді фахівця центру з надання послуг, пов'язаних з використанням автотранспорту з обслуговування м. Луцька, Луцького, Рожищенського, Маневицького Ківерцівського районів, що підтверджується витягом з наказу за № 255о/с, від 21.08.2014 року, зловживаючи владою та своїм службовим становищем, маючи доступ до наявних баз даних щодо реєстрації, перереєстрації транспортних засобів, зокрема: «НАІС», «ДДАІ» МВС України, достовірно знаючи, що надані йому для реєстрації транспортного засобу документи, які підтверджують факт розмитнення автомобіля та його власність, є підробленими, обов'язкові митні платежі не сплачені, всупереч інтересам служби та покладених на нього завдань, використовуючи надану владу та службове становище, провів державну реєстрацію не розмитненого транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», кузов НОМЕР_1.

У відповідності до роз'яснень, що в постанові ПВСУ, від 26.12.2003 року, за № 15 «Про судову практику у справах про перевищення влади або службових повноважень», з метою з'ясування всіх фактичних обставин справи та службового становища й кола повноважень особи, обвинувачуваної у вчиненні злочину, орган досудового розслідування, має долучати до кримінального провадження копії нормативно-правових актів, положень, інструкцій, інших документів, що розкривають характер повноважень службової особи.

Сторона обвинувачення зазначає, що ОСОБА_1 вчинив названі вище дії, будучи службовою особою, посилаючись на те, що:

У відповідності до п.11 наказу МВС України, за № 72, від 30.01.2013 року «Про деякі питання діяльності центрів надання послуг, пов'язаних з використанням автотранспортних засобів» центр надання послуг, пов'язаних з використанням автотранспортних засобів (далі - Центр), призначений для проведення роботи з державної реєстрації (перереєстрації) та обліку призначених для експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування транспортних засобів усіх типів;

п.п. 2.1, 2.2.2 цього наказу передбачено, що до основних завдань центру входить надання адміністративних послуг, відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги» та здійснення контролю за відповідністю конструкції установленим вимогам стандартів, правил і нормативів, дотриманням законодавства, що визначає порядок сплати зборів (обов'язкових платежів), використанням транспортних засобів в умовах воєнного і надзвичайного стану, а також ведення їх обліку;

Відповідно до п.3.3 Наказу МВС України за № 379, від 11.08.2010 року, «Про затвердження інструкції про порядок здійснення підрозділами Державтоінспекції МВС державної реєстрації, перереєстрації та обліку транспортних засобів, оформлення і видачі реєстраційних документів, номерних знаків на них», під час проведення реєстрації транспортних засобів за Єдиним державним реєстром Державтоінспекції, наявними базами даних: «АІС», «Довідка-рахунок»,

«Митний документ», «Автомобіль», «Документ», «АРМ-РОЗШУК», проводиться перевірка документів, які подаються до Центру для проведення реєстрації транспортних засобів.

Перевірці підлягають:

свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу або технічний паспорт, відповідні документи Держмитслужби, довідка-рахунок, акт приймання - передачі транспортного засобу, договір купівлі-продажу, біржова угода, інші документи, що підтверджують правомірність придбання транспортного засобу.

Результати проведеної перевірки відмічаються на заяві і підписуються уповноваженою посадовою особою Центру (із зазначенням прізвища, ім'я, по батькові, дати та часу проведення перевірки).

Однак, як убачається із наведених наказів, на які покликається сторона обвинувачення, вони свідчать лише про встановлений порядок проведення роботи з державної реєстрації (перереєстрації) та обліку призначених для експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування транспортних засобів усіх типів, однак не про порядок здійснення службовими особами органів державної влади, зокрема фахівцем Центру - ОСОБА_1, своїх повноважень.

Разом з тим, в матеріалах кримінального провадження наявна посадова Інструкція оператора комп'ютерного набору Територіального сервісного центру МВС 0741, затверджена в.о. директором РСЦ МВС у Волинській області 07.11.2015 року, з якої убачається, що саме до повноважень оператора комп'ютерного набору входить, зокрема перевірка даних транспортних засобів та власника по вищевказаних базах.

Про результати перевірки, оператор комп'ютерного набору ставить відповідну відмітку на заяві з особистим підписом та зазначенням дати проведення перевірки, прізвища та посади. До матеріалів долучає роздруковку результатів пошуку за вказаними базами, із зазначенням дати перевірки, та завірений особистим підписом. Здійснює контроль за оформленням заяв громадян, формує та накопичує справи необхідними документами, які стали підставою для реєстрації, перереєстрації та зняття з обліку транспортних засобів, відповідними підтвердженнями та перевіряє повноту сплати власниками передбачених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів).

Несе персональну відповідальність зокрема за законність, обґрунтованість в прийнятті рішень стосовно проведення реєстрації, перереєстрації та зняття з обліку транспортних засобів.

З вище наведеного убачається, що обов'язком перевірити надані документи для реєстрації транспортного засобу по вказаних базах даних, є оператора комп'ютерного набору, за що він несе персональну відповідальність, а тому обвинувачення ОСОБА_1 у зловживанні владою та своїм службовим становищем, яке виразилось у реєстрації транспортного засобу, достовірно знаючи, що надані йому документи є підробленими, так як їх не перевіряв по вказаних базах даних, до яких мав доступ, є сумнівним, оскільки такий обов'язок по перевірці документів, покладений саме на оператора комп'ютерного набору, а не на фахівця Центру, яким і працював ОСОБА_1 з 21.08.2014 року.

Той факт, що фахівець Центру в особі ОСОБА_1, мав доступ до баз даних по перевірці реєстрації (перереєстрації) транспортних засобів, не може свідчити про те, що така перевірка була його службовим обов'язком і входила до його функціональних обов'язків, а тому і не свідчить про інкриміноване йому зловживання владою та своїм службовим становищем.

Приймаючи до уваги вказане, суд приходиться до висновку, що органом досудового розслідування, не наведено достатніх доказів які б свідчили про те, що в діях фахівця Центру - ОСОБА_1, наявні ознаки складу злочину, передбаченого ст.364 КК України, такі як: зловживання владою та службовим становищем, а твердження сторони обвинувачення про те, що фахівець Центру - ОСОБА_1, є суб'єктом даного злочину, на думку суду є лише припущенням, оскільки не підтверджується посадовою Інструкцією, функціональними обов'язками, чи іншими нормативно-правовими актами.

Суд зазначає, що і саме обвинувачення за ч.2 ст.364 КК України, яке інкримінується ОСОБА_1, з огляду на вищевикладені обставини, є неконкретним, незрозумілим, і фактично не сформульованим, що унеможлиблює ухвалення відносно нього обвинувального вироку.

Таким чином, враховуючи той факт, що функціональні обов'язки (посадові інструкції) працівників ЦНП, як убачається із дослідженого акту про відібрання на знищення і знищення закритих номенклатурних справ, закритих журналів в управлінні ДАІ УМВС України у Волинській області, затвердженого 06.11.2015 року, знищені, посадова Інструкція оператора комп'ютерного набору Територіального сервісного центру МВС 0741, з якою був ознайомлений ОСОБА_1, затверджена 07.11.2015 року, тобто після вчинення інкримінованого останньому злочину, інших доказів, сторонами кримінального провадження не надано, а можливість їх здобуття вичерпна і не пропонується стороною обвинувачення, суд приходять до висновку, про не доведеність в діянні ОСОБА_1 складу кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.364 КК України, оскільки досудовим розслідуванням не зібрано належних і достатніх доказів його вини, а тому суд вважає, що ОСОБА_1 слід виправдати на підставі п.3 ч.1 ст.373 КПК України, оскільки не доведено, що він являється суб'єктом вчинення інкримінованого йому досудовим розслідуванням, злочину.

Разом з тим, приймаючи до уваги встановлений факт того, що державна реєстрація не розмитненого транспортного засобу, марки «INFINITI EX 35», кузов НОМЕР_1, який визнано речовим доказом, була незаконна, суд не вирішує питання про його повернення та зобов'язує орган обвинувачення, вжити всіх необхідних заходів для вирішення питання щодо сплати митних платежів або звернення автомобіля в дохід держави.

Керуючись ст.ст.368; 369; 370; 371; п.3 ч.1 ст.373; 374 КПК України (в ред. 2012 року), суд -

У Х В А Л И В :

Виправдати ОСОБА_1, у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.364 КК України, на підставі п.3 ч.1 ст.373 КПК України, у зв'язку з недоведеністю в його діянні складу даного кримінального правопорушення.

На вирок суду може бути подана апеляційна скарга до Апеляційного суду Волинської області, шляхом її подачі через Луцький міськрайонний суд Волинської області, протягом 30 (тридцяти) днів з дня його проголошення.

ГОЛОВУЮЧИЙ:

М.С. Квятковський